

**FORSTSTYRELSENS BESLUT
MH 1687/2025**

**Gällande regionala kvoter för jaktlicenser
för områden som förvaltas av Forststyrelsen (exkl.
Enontekis, Enare, Utsjoki kommuner samt Lapplands
renbeteslags område i Sodankylä kommun) för tiden
1.6.2025 – 31.7.2028**

Given i Helsingfors 17.4.2025

Beslut

Forststyrelsen har i detta beslut fastställt följande områdesvisa kvoter för de småviltstillstånd som innehåller rätten att jaga hönsfågel inom statens mark- och vattenområden som är i Forststyrelsens besittning. De fastställda kvoterna ska iakttas vid beviljande av tillstånd och annat meddelande av jakträtt. Detta beslut upphäver Forststyrelsens tidigare beslut nr 1405/2022 och omfattar områden som ingår i Forststyrelsens Jakt- och fisketjänster i hela Finland, med undantag av samernas hembygdsområde, som har fått ett separat kvotbeslut nr 1686/2025.

Område: Jakt- och fisketjänster Norra området (exklusive samernas hembygdsområde i kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki samt Lapplands renbeteslags område i Sodankylä kommun)

Jaktvårdsförening eller viltcentralens region	Tillstånd i kraft samtidigt i genomsnitt högst antal/dygn	Tillstånd i genomsnitt högst antal/1 000 ha
Muonio	45	0,5
Kolari	91	0,6
Pello	81	1,2
Övertorneå	49	1,2
Kittilä	205	0,4
Rovaniemi	119	0,3
Tervola	57	1,7
Simo-Keminmaa	142	1,8
Ranua	167	1,1
Posio	135	1,4
Sodankylä (ej Lapplands renbeteslag.)	266	0,5
Kemi-Lapplands	490	0,9
Kemijärvi	104	0,9
Salla	197	0,9

Jaktförening eller viltcentralens region	Tillstånd i kraft samtidigt i genomsnitt högst antal/dygn	Tillstånd i genomsnitt högst antal/1 000 ha
Vaala	58	2,0
Kuusamo	60	1,7
Taivalkoski	199	1,4
Pudasjärvi	293	1,2
Hyrnsalmi-Ristijärvi	170	2,2
Kajana	71	3,5
Kuhmo	612	2,7
Paltamo	21	5,6
Puolanka	213	1,8
Sotkamo	140	2,5
Suomussalmi	638	2,2
Vuolijoki	68	3,4
Viltcentralens marker i Uleåborg (utanför området enligt JL 8 §)	594	4,1
Österbottens viltcentrals område (Perho, Lestijärvi, Arpainen, Linkkilä och Etseri tillståndsområden)	275	5,0

Område: Jakt- och fisketjänster Södra området

Viltcentralens region (eller del därav)	Tillstånd i kraft samtidigt högst antal/dygn	Tillstånd i genomsnitt antal/1 000 ha
Mellersta Finland	736	8,0
Norra Tavastland	332	8,5
Satakunta	124	8,6
Södra Tavastland	27	4,0
Norra Karelen	1553	7,3
Norra Savolax	498	7,4
Södra Savolax	139	7,5

Utöver de ovan nämnda regionala kvoterna kan småviltstillstånd som inte inkluderar hönsfågel säljas under jakttiden för hönsfågel. Antalet tillstånd får inte överstiga 20 % av den regionala kvoten. Utanför jakttiden för hönsfågel kan småviltstillstånd som inte inkluderar hönsfågel säljas högst till det antal som den regionala kvoten tillåter.

Inom det område som avses i 8 § i jaktlagen (615/1993) ska jaktvårdsföreningarna och jaktvårdsdistrikten höras innan en mer detaljerad dimensionering av den årliga tillståndskvoten görs.

Vid beviljandet av björntillstånd ska följande kvot iakttas:

Björnjakten regleras i 41 (206/15.3.2013), 41a, 41c § i jaktlagen (159/18.2.2011) samt genom statsrådets förordning om dispens enligt jaktlagen (452/19.6.2013). Enligt 8 § i förordningen fastställer jord- och skogsbruksministeriet kvoten för björnjakten på renskötselområdet. Jakten sker i form av s.k. avlysningsjakt, ända tills det antal björnar som kvoten tillåter har fällts.

För att trygga genomförandet av jaktarrangemangen och jaktens sociala hållbarhet rekommenderas en maximalkvot på

1 gällande tillstånd/1000–1500 ha renskötselområde. I ett område som avses i 8 § i jaktlagen är kvoten utanför renskötselområdet samtidigt högst 3 tillstånd/1 000 ha.

I övriga Finland i området för jakt som kräver licens kan maximalt 2,5 tillstånd/1 000 ha beviljas för björnjakt.

Vid stamvårdande jakt på andra stora rovdjur iakttas ovan nämnda regionala kvoter för björnjakt.

Vid beviljandet av älg tillstånd på det område som avses i 8 § i jaktlagen ska följande kvot iakttas:

Älg tillstånden per område avgörs på basis av de lokala förhållandena, säkerhetsaspekterna och årliga förhandlingar med jaktvårdsföreningarna. Om fler än ett lag jagar inom samma licensområde ska det i regel finns minst 80–160 ha/jägare. För att möjliggöra ändamålsenliga jaktarrangemang kan ett lägre minimivärde användas. Beviljandet av flera älg tillstånd per område kräver minst 1000 ha jaktmarker/jaktlag. Ett större antal hektar per jägare och sällskap än den fastställda kvoten kan vid behov användas t.ex. i sådana jaktområden där vägnätet är glest eller för att beakta renskötsel på ett renskötselområde. I jaktområden med omfattande vägnät är jakttrycket jämnare och jakten kan koncentreras till olika delar av området för att undvika trängsel.

Om majoriteten av skyttarna i ansökan har sin hemort i en sådan kommun där de enligt 8 § i jaktlagen har rätt att jaga på statens områden, strävar man efter att i första hand skicka ansökan om områdestillstånd till kommunen i fråga, om det i den kommunen finns tillräckligt med statlig mark i förhållande till antalet lokala jägare.

Motivering

Enligt 6 § i jaktlagen (615/1993) har markägaren rätt att bedriva jakt och bestämma därom, om inte något annat nämns nedan i lagen. Bestämmelser om jakt på statens områden finns i 6 kap. i jaktlagen. Enligt 44 § i lagen beslutar den myndighet som innehar området om utövande av jakträtt och viltvård inom statens områden med vissa undantag. För organisering av jakt inom statens områden i Forststyrelsens besittning fastställs områdesspecifika kvoter enligt 18 § 2 mom. i lagen om Forststyrelsen för de tillstånd och beslut som avses i 46 § i jaktlagen. Kvotbesluten bereds för tre år i sänder. Det finns två kvotbeslut för jakt, varav det ena omfattar samernas hembygdsområde och det andra övriga Finland.

De regionala kvoter som fastställts i kvotbeslutet gör det möjligt att överföra ett beslut om ett enskilt tillstånd på statens område enligt 46 § i jaktlagen till en tjänsteman vid Forststyrelsen eller en person som är anställd vid Forststyrelsen. Enligt 18 § 3 mom. i lagen om Forststyrelsen kan ett enskilt jakttillstånd också meddelas maskinellt och ett enskilt beslut kan fattas utan föredragning. Om det inte finns tillräckligt med jakttillstånd ska Forststyrelsen vid beviljande av jakttillstånd i enlighet med 46 § i jaktlagen prioritera sådana jägare som inte har någon annan skälig jaktmöjlighet.

Jaktförmåner enligt särskilda grunder som beaktats i kvoteringen

Enligt 8 § i jaktlagen har en person vars hemkommun är i en kommun som enligt 2 § i lagen om hemkommun (201/1994) hör till landskapet Lappland eller Kajanaland eller i Kuusamo, Pudasjärvi eller Taivalkoski kommun, sådana de var den 31 december 2014, rätt att jaga i sin hemkommun på statsägda områden. Fri jakträtt beaktas i kvotbeslutet så att den sociala hållbarheten inte äventyras, dvs. att jaktområdena inte överbelastas och att jakten är säker.

Innan kvoterna fastställdes presenterade Forststyrelsen de planerade kvoterna för jaktvårdsföreningarna inom det område som avses i 8 § i jaktlagen. Avsikten med dessa överläggningar är att dimensionera tillståndsjakten så att de lokala jägarnas rättigheter tryggas samt att lokala synpunkter blir beaktade. I fråga om kvotbeslutet för renskötselområdet har Forststyrelsen hört Renbeteslagsföreningen 20.3.2025

Tryggande av jaktens ekologiska och sociala hållbarhet

Syftet med detta beslut är att kvotera jakten så att den är ekologiskt och socialt hållbar samt att ovan nämnda specialrättigheter tryggas.

Utöver att trygga den lokala befolkningens rättigheter har kvoteringen också i uppgift att säkerställa viltbeståndens hållbarhet och styra försäljningen av tillstånd så att viltbestånden bevaras och den av jakten orsakade beskattningen inte blir alltför stor. Den i beslutet fastställda kvoten (genomsnittliga antalet tillstånd i kraft samtidigt per dygn) grundar sig på resultat från undersökningar av det jakttryck jägarna i genomsnitt orsakar inom respektive område och på tryckets ekologiska och sociala verkningar. De senaste årens hönsfågelbestånd och den faktiska jaktbeskattningen av dem har beaktats vid fastställandet av kvoterna.

Jakt på småvilt

I detta kvotbeslut har de genomsnittliga kvoterna för jakt på småvilt fastställts för jaktåren 2025–2028. Med småvilttillstånd får hönsfågel, hare, sjöfågel och små rovdjur jagas. I kvotbeslutet finns ett åläggande om att höra områdets viltvårdsföreningar innan beslut om det slutliga antalet tillstånd och de skogsfågelarter som får jagas med småvilttillstånd fattas.

I detta kvotbeslut fastställs för jaktåren 2025–2028 per område de småvilttillstånd som i genomsnitt är i kraft samtidigt. Med småvilttillstånden får man jaga hönsfågel, hare, sjöfågel och små rovdjur. I kvotbeslutet fastställs dessutom de allmänna riktlinjerna och ramarna för organisering av älg- och björnjakt.

Jakten ska vara ekologiskt hållbar (20 § i jaktlagen) och hållbarheten tryggas i första hand med hjälp av jaktlagen och -förordningen. Vid jakt på statens områden ska social hållbarhet beaktas utöver ekologisk hållbarhet, dvs. den övriga användningen av områdena och de författningsbaserade specialrättigheterna i anslutning till jakt.

Om ett viltbestånd är hotat, kan jakten på viltarten i fråga förbjudas enligt 38 § i jaktlagen genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för en begränsad tid inom hela eller en del av det område där arten förekommer. Syftet med förordningen är att skydda viltbestånden, och den berör såväl statens tillståndsjakt som den lokala befolkningens rätt att jaga enligt 8 § i jaktlagen samt privatmark. Forststyrelsen kan stöda förordningen genom att vid behov reglera jakten på en hotad art i tillståndskraven.

Genomförandet av kvotbeslutet och jaktens ekologiska hållbarhet följs upp genom att granska antalet jakttillstånd och de fångstmängder som beräknas utifrån fångstresponsen. I uppföljningen av jakttrycket och fångstmängderna utnyttjas förutom Forststyrelsens egna uppgifter även forskningsdata från Naturresursinstitutet och information från Finlands viltcentral.

Björnjakt

Högsta förvaltningsdomstolen gav i oktober 2023 ett avgörande om besvär över viltcentralens beståndsvårdande undantagstillstånd för björnjakt utanför renskötselområdet. Enligt avgörandet uppfylldes inte grunderna för beviljande av undantagstillstånd. I och med rättsavgörandena och förbudet mot verkställighet av beståndsvårdande björnlicenser som beviljats i Norra Karelen genomfördes beståndsvårdande björnjakt inte alls under jaktsäsongen 2024–2025.

Forststyrelsen förutspår en ökning av efterfrågan på tillstånd för björnjakt i renskötselområdet under jaktsäsongen 2024–2025 genom att dela upp statens områden inom renskötselområdet i fyra delområden. För dessa fastställdes en maximikvot för alla tillstånd som såldes. Vid beredningen av jaktarrangemangen hördes centrala intressentgrupper på ett heltäckande sätt (bl.a. Renbeteslagsföreningen, Sametinget, områdets jaktvårdsföreningar, Finlands viltcentral, Finlands Jägarförbunds norra distrikt). I samband med beredningen konstaterades att arrangemangen för björnjakt på statens områden inom

renskötselområdet hösten 2024–2025 inte nödvändigtvis är en permanent modell och att den kan ändras vid behov.

En expertgrupp som tillsatts av jord- och skogsbruksministeriet för att utveckla praxis för undantagstillstånd för stora rovdjur gav sin rapport i november 2024. Arbetsgruppen föreslog bl.a. metoder för att möjliggöra beståndsvårdande jakt på björn i Finland. Detta förutsätter ändringar i lagstiftningen och en uppdatering av förvaltningsplanen för beståndet, som man strävar efter att göra före jaktsäsongen 2025.

Eftersom regleringen av björnjakt för närvarande genomgår en förändring bedömer Forststyrelsen att det inte lönar sig att anteckna betydande ändringar i kvoterna för björnlicenser i kvotbeslutet. Såsom jaktsäsongen 2024–2025 visade kan Forststyrelsen vid behov genom eget beslut sälja färre tillstånd för björnjakt än kvoterna i detta beslut.

Älgjakt

Målet för dimensioneringen av älgjakt i kvotbeslutet är att förebygga ett alltför stort antal överlappande tillstånd i området. Ett för stort antal jaktlag och jägare inom ett jakttillståndsområde kan utgöra en säkerhetsrisk. Den fastställda kvoten på 80–160 ha statlig mark/jägare är ett kalkylmässigt minimum som kan frångås om de praktiska jaktarrangemangen så kräver. En sådan situation kan uppkomma till exempel då jaktlagen som jagar på statens mark också har tillträde till anslutande privata områden. I detta fall fördelar sig jägarantalet på ett större område än de statsägda områdena. Regleringen av uttaget på älgstammen sker genom jaktlicenser som beviljas av Finlands viltcentral.

Kvotbeslutets giltighetstid

Detta kvotbeslut gäller tre jaktsäsonger och upphör den 31 juli 2028. Tre år bedöms vara en period av sådan längd att det under perioden inte hinner ske sådana förändringar i samhället som kan påverka principerna för kvoteringen.

Bestånd av skogshönsfåglar

Uppgifter om hönsfågelbeståndens och de övriga viltbeståndens tillstånd och utveckling fås via Naturresursinstitutet (Luke), och de grundar sig på det landsomfattande systemet för vilttriangelinventeringar. Eftersom jakttrycket på de statliga markerna i hög grad är inriktat på skogshönsbestånden är uppföljningen av dessa bestånd föremål för särskilt intresse och resultaten från statens marker erhålls årligen separat från Naturresursinstitutet och skilt från Forststyrelsens tillståndsområden menade för småvilt.

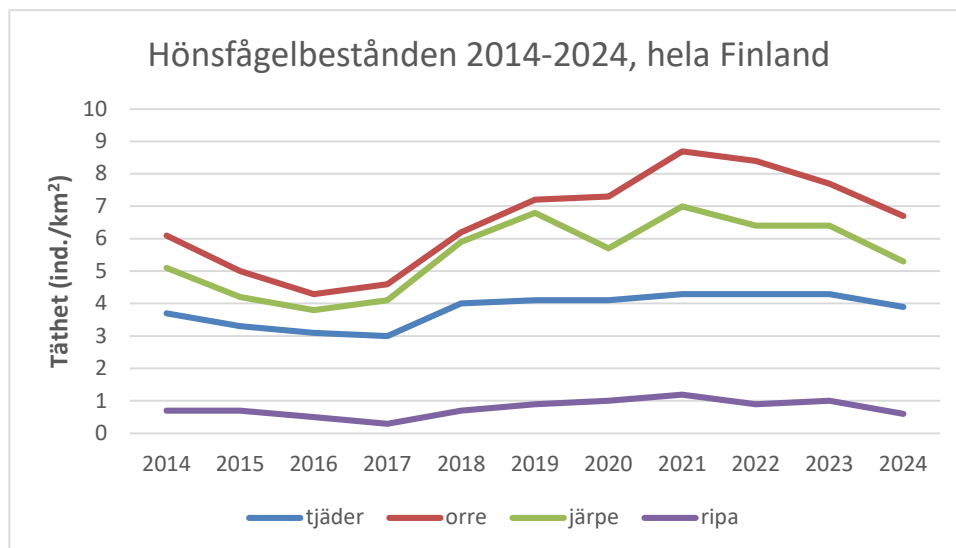

Bild 1. Täthet av skogshönsfågel (täthet, ind./km²) under sommarinventeringen i inventeringstrianglar runt om i hela landet under åren 2014–2024. Källa: Naturresursinstitutet 2025.

Bestånden av skogshönsfåglar minskade i Finland från 2014 till 2016. Orsaken till att fågelbestånden minskade under den tidsperioden är antagligen framför allt ogynnsamt väder under häckningstiden och svaga förökningsresultat. Bestånden av skogshönsfåglar upplevde igen en klar ökning 2018 och har fortsatt växa fram till 2021. Bestånden av skogshönsfåglar växte till sig tack vare att de vuxna fåglarna har klarat sig bra över de föregående vintrarna och att väderförhållandena varit gynnsamma under häckningstiden. Även sorkbestånden har en indirekt inverkan på jakttrycket på skogshönsfåglar från små rovdjur. Enligt Naturresursinstitutets uppföljningar var sorkbestånden fortfarande stora på många ställen 2019–2020, men hösten 2021 fanns det bara rikligt med sork i Västra Finland (Naturresursinstitutet 2021).

Hönsfågelbeståndet var relativt rikliga fram till 2023, men började minska redan 2024. Bestånden av skogshönsfåglar minskade kraftigast i de östra delarna av Finland (Norra Karelen och Norra Savolax). Fågelbestånden i Lappland minskade också. I tjäderbeståndet har minskningen dock även i dessa områden varit flackare än för andra arter. På övriga håll i Finland har fågelbestånden förblivit oförändrade eller ökat något. I flera områden i södra Finland har i synnerhet bestånden av orre och tjäder till och med ökat något. Enligt Naturresursinstitutets bedömning är försämrade häckningsframgång på grund av svaga sorkbestånd den viktigaste faktorn till att skogshönsbestånden har börjat minska. När sorkbestånden blir svagare riktas jakten på landrovdjur i större utsträckning mot fåglar som häckar på marken (Naturresursinstitutet 2024).

Bestånden av skogshönsfåglar på statens områden

Största delen av statens områden ligger i norra och östra Finland. I Lappland nästan fyrdubblades orrbestånden från bottenåret 2017 (täthet 1,4 ind./km²) fram till 2023 (5,7 ind./km²). En måttligare fördubbling av orrbeståndet skedde mellan 2017 och

2021 även i Östra Finland, Kajanaland och området för viltcentralen i Uleåborg. I Mellersta Finland har orrbestånden varit stabila (6,7–9,4 ind./km²) under de senaste sju åren. Under den senaste tiden påträffades de rikligaste orrbestånden år 2021 i området för viltcentralen i Uleåborg (15 ind./km²) och i Kajanaland (14,2 ind./km²) samt 2022 i Norra Savolax (14,5/14,2 ind./km²). Med undantag av Lappland och Kajanaland har orrbestånden på den finska statens marker minskat under de senaste tre åren.

Åren 2018–2023 var tjäderbestånden jämnstarka i Lappland, Kajanaland, Norra Karelen och på viltcentralens marker i Uleåborg, och åtminstone på en rimlig nivå även på övriga håll i landet. År 2023 påträffades de högsta tjädertätheterna i Finland i Lappland (5,9 ind./km²) och Norra Karelen (5,4 ind./km²). På grund av den medelmåttiga eller ställvis svaga häckningsframgången minskade tjäderbestånden i norra och östra Finland år 2024 med i genomsnitt cirka en femtedel jämfört med året innan.

Efter bottenåren 2015–2017 återgick järpbestånden i hela landet åren 2018–2021 till den långvariga genomsnittliga nivån eller ett något tätare bestånd än genomsnittet. Under de senaste tre åren har järpbestånden emellertid minskat igen i nästan hela landet, och 2024 närmar sig rikligheten de tidigare bottenåren (2015–2017).

Ripbestånden blev rikligare från 2017 till 2021 i artens huvudsakliga förekomstområden i Lappland, Kajanaland och på viltcentralens marker i Uleåborg. Liksom orre och järpe har ripbeståndet i de skogsbevuxna delarna av Finland sjunkit under de senaste tre åren. I fjällområdena har rikligheten av ripa varierat stort. År 2023 sågs ripbeståndets senaste rekordmängd i dessa områden. På grund av den svaga häckningsframgången sommaren 2024 sjönk ripbeståndet i fjällområdena dock till en genomsnittliga nivå för en lång tidsperiod.

Bedömning av hållbarheten

Det jakttryck som tillståndsjakten orsakar och dödligheten i hönsfågelbestånden kan bedömas med hjälp av planerings- och uppföljningssystemet för vilthushållningen som Forststyrelsen använt sedan 2004. Systemet och dess fångstrespons förnyades 2019. Över hälften av de småviltsjägare som jagar på Forststyrelsens tillståndsområden har under de senaste åren gett fångstrespons. I systemet uppskattas dödligheten för skogshönsfåglar genom att jämföra uppgifterna om bestånden som fåtts från vilttriangelinventeringen och fångstresponsen. Metoden har testats genom att jämföra uppgifter med andra undersökningar där man har analyserat jaktuttaget på skogshönsfåglar (Korhonen 2004, Kangas 2006, Niemi m.fl. 2009, Nykänen m.fl. 2014, Forsman m.fl. 2019, Husa & Pellikka 2025), och resultaten av metoden kan anses vara tillförlitliga.

De riksomfattande fångstmängderna för skogshönsfåglar och nivån på jaktuttaget varierar stort från år till år bland annat i och med förändringar i fågelbestånden, jaktbegränsningarna och fångstaktiviteten (Forsman m.fl. 2019). Den totala årliga fångsten av skogshönsfåglar i Finland har under de senaste tio åren (2014–2023) varierat mellan 76 500–243 000 fåglar (bild 2). Fångstmängden har varierat under

perioden i fråga, för orre 32 800–140 300, tjäder 13 400–35 900, järpe 15 500–50 000 och ripa 14 800–39 900 individer (Finlands officiella statistik).

De årliga fångstmängderna återspeglar hönsfågelbeståndens riklighet och var under de senaste tio åren som lägst för alla arter 2017, då även fågelbestånden var låga. Efter fågelbeståndens bottenår upplevde de årliga fångstmängderna av skogshönsfåglar igen en ökning 2018. Ökningen syntes tydligast i mängden fångst av orre, som nådde sin topp (140 300 individer) 2021, då även orrbeståndet var som störst i vårt land. Toppen av fångst av tjäder inträffade på riksnivå under den senaste tioårsperioden år 2022, toppen av fångst av järpe 2014 och toppen av fångst av ripa 2022.

Den sammanlagda fångsten av skogshönsfåglar bland tillståndsjägare på statens marker var också som lägst 2017, cirka 12 800 individer. I och med de stärkta bestånden av hönsfågel och de utökade jakttiderna ökade fångstmängderna till cirka 29 000 fåglar 2018 och ytterligare till 40 500 fåglar 2019. År 2020 var tillståndsjaktens byte ca 38 300 fåglar, år 2022 ca 39 000 fåglar och år 2023 ca 37 600 fåglar. Tillståndsjägarnas årliga andel av fångsten av skogshöns i hela Finland har under det senaste decenniet varit 7–16 procent.

Tillståndsjaktens beskattningsgrad av de årliga hönsfågelbestånden på statens marker i hela landet har under de senaste tio åren varierat mellan 2,2–4,0 procent. I norra Finland, inom området för 8 § i jaktlagen, har tillståndsjägarnas årliga beskattningsgrad för hönsfåglar varierat mellan 1,9–3,1 procent under det senaste decenniet. Även om det i dessa siffror inte ingår det byte som jakt med stöd av kommunmedlemmarnas jakträtt har gett, kan jakten av hönsfåglar fortfarande bedömas vara ekologiskt hållbar.

Enligt en färsk undersökning (Husa & Pellikka 2025) riktades sammanlagt 242 900 dagar till jakt på skogshönsfågel på statens marker under perioden 10.9.2023–31.1.2024. Av dessa var 61 600 i Kajanaland, 35 600 i Norra Österbotten, 53 600 i nedre Lappland, 72 400 i Mellersta Lappland och 19 800 i övre Lappland. Av de jakt dagar som riktades till statens marker under säsongen var andelen jakt dagar för ortsbor 55 %, baserat på 8 § i jaktlagen. Under det senaste decenniet har en klar minskning skett i antalet jakt dagar på statens marker med kommuninvånarens rätt. År 2013 uppgick de 8 §-baserade dagarna för jakt på småvilt på statens marker till sammanlagt 215 800 dagar, men 2023 till endast 133 600 dagar (Nykänen m.fl. 2014, Husa & Pellikka 2025). Ortsbornas andel av fångsten av orre som fångades på statens marker under perioden 10.9.2023–31.1.2024 var 62 %, av tjäderfångsten 53 %, av fångsten av järpe 36 % och av ripfångsten 30 % (Husa & Pellikka 2025).

Tryggande av kvotbeslutets hållbarhet

Försäljningen av tillstånd enligt detta kvotbeslut genomförs årligen i två etapper. En del av kvoten släpps till försäljning i början av juni och en del sparas till den andra försäljningsperioden i slutet av augusti. Med det här förfarandet kan resultaten från viltriangelinventeringarna i juni–augusti beaktas och tillämpas på tillståndsförsäljningen, vilket är en central del för att trygga hållbarheten. Fördelningen av kvoterna mellan den första och andra försäljningsetappen kan

variera regionalt. Fördelningen av kvoterna styrs inte genom detta beslut, eftersom dessa arrangemang inte ifrågasätter kommunmedlemmarnas rättigheter eller jaktens ekologiska eller sociala hållbarhet.

Försäljningsetappen i augusti ska eftersträvas att årligen tidsbestämmas så att eventuella jaktbegränsningar eller -förbud som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet kan beaktas i tillståndsförsäljningen. Om tillstånd har sålts under sommarens försäljningsperiod för en sådan tid och sådant område där jakt på skogshönsfågel förbjuds genom förordning, dras tillstånden in och pengarna som betalats för dem återbetalas.

Forststyrelsen har flera decenniers erfarenhet av dimensioneringen av jakten på statens marker. Specialsakkunniga inom jakt svarar för den årliga dimensioneringen inom ramen för kvotbeslutet. Arbetet genomförs med hjälp av viltplaneringssystemet. Tillstandsplaneringen är områdesspecifik och i dimensioneringen beaktas utöver variationen i hönsfågelstammarna också skogarnas struktur och lämplighet för jakt i området, dess övriga användning (bl.a. för turism och rekreation), utövandet av naturnärings och renskötsel samt annan markanvändning. De områdesvisa kvoterna fastställs skilt för varje jaktvårdsförening samt det område som avses i 8 § i jaktlagen, där kommunmedlemmarna har fri jakträtt. På andra ställen görs bestämmelserna enligt viltcentralens regionindelning.

Vid planeringen och dimensioneringen av jakten beaktas även den sociala hållbarheten. Med detta avses frågan hur många jägare som kan placeras på ett område utan att de stör varandra eller andra som rör sig i naturen. Denna dimensionering grundar sig på respons som erhållits under årens lopp om jakt som bedrivits vid olika tätheter. Dimensioneringen av den sociala hållbarheten är alltså empirisk och utförs områdesvis.

Under jaktsäsongen för hönsfågel finns en separat kvot för småvilttillstånd för fångst av sjöfågel, hare och små rovdjur exklusive hönsfåglar. Efterfrågan på tillstånd för annat småvilt är enligt fångstresponsen under hönsfågelsäsongen relativt liten, och kvoteringen av dess tillstånd begrundas närmast genom tryggheten av den sociala hållbarheten. Forststyrelsens karga och vattenfattiga marker är inte efterfrågade för t.ex. sjöfågeljakt.

Källor:

Forsman L., Pellikka J & Kervinen M. 2019: Millaista on suomalainen metsäkanalinnustus? - Suomen Riista 65: 27–44.

Husa M. & Pellikka J. 2025: Pohjois-Suomen riistalintujen metsästyksen nykytila – kuka saaliin saa, mistä ja milloin? - Suomen Riista 70: 7–34.

Kangas, L. 2006. Metsäkanalintujen metsästys Pohjois-Suomessa. Metsästyskuolleisuus, metsästyksen valikoivuus ja kestävyys. – Kala- ja riistaraportteja nro 378, Riistan- ja kalantutkimus.

Korhonen, P. 2004. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2003. – Kala- ja riistaraportteja nro 326, Riistan- ja kalantutkimus.

Luonnonvarakeskus 2021: Riistakolmiolaskennat kesä 2021: metsäkanalintujen pesintä onnistui hyvin (verkkojulkaisu).

[viitattu: 17.2.2025]. Saantitapa:

<<https://www.luke.fi/fi/uutiset/riistakolmiolaskennat-kesa-2021-metsakanalintujen-pesinta-onnistui-hyvin>>

Luonnonvarakeskus 2024: Riistakolmiolaskennat kesä 2024: Metsäkanalintujen kannat ovat kääntyneet laskuun (verkkojulkaisu).

[viitattu: 17.2.2025]. Saantitapa:

<<https://www.luke.fi/fi/uutiset/riistakolmiolaskennat-kesa-2024-metsakanalintujen-kannat-ovat-kaantyneet-laskuun>>

Luonnonvarakeskus 2025: Metsäkanalintulaskennat (verkkojulkaisu). [viitattu: 17.2.2025]. Saantitapa:

<<https://luonnonvaratieto.luke.fi/numerotieto/raportit?panel=metsakanalintulaskennat>>

Maa- ja metsätalousministeriö 2014. Suomen metsäkanalintukantojen hoitosuunnitelma. 39 s.

Niemi M., Nylander E. & Korhonen P. 2009. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2008. Riista- ja kalatalous – Selvityksiä 20/2009. 32 s.

Nykänen A., Nylander E. & Korhonen P. 2014. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2013. Riista- ja kalatalous – Tutkimuksia ja selvityksiä 13/2014. 43 s.

Suomen virallinen tilasto (SVT). Metsästys (verkkojulkaisu) [viitattu: 17.2.2025]. Saantitapa: <<https://www.luke.fi/fi/tilastot/metsastys>>

Lagrum Lagen om Forststyrelsen (234/2016) 18 § ja 39 §
Jaktlagen (615/1993) 6 §, 8 § och 20 §
Sametingslagen (974/1995) 9 §

Ändringssökande

Den som är missnöjd med detta beslut kan söka ändring genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol såsom därom föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Besvärsanvisning bifogas.

Verkställighet av beslutet

Detta beslut kan verkställas även om det överklagas. Myndighet hos vilken ändring söks kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

Motivering: Verkställandet av beslutet gör det möjligt att delegera jakt- och fiskedirektörens beslutanderätt i fråga om jakttillstånd (18 § 3 mom. i lagen om Forststyrelsen), vilket är en väsentlig förutsättning för att tillståndsförsäljningen ska kunna genomföras. Genom beslutet säkerställs dessutom en hållbar användning av viltresurserna efter att det tidigare kvotbeslutet har upphört.

Delgivning av beslut

Delgivning av detta beslut sker genom offentlig delgivning. Beslutet hålls framlagt fram till 31.5.2025 på Forststyrelsens kontor i Uleåborg (Veteraaninkatu 9, 90130 Uleåborg) och på Forststyrelsens webbplatser www.eraluvat.fi och www.metsa.fi. Framläggningen av handlingen kungörs på Forststyrelsens webbplats samt i följande tidningar: Lapin Kansa, Kaleva, Kainuun Sanomat, Maaseudun Tulevaisuus och Hufvudstadsbladet

Vesa Ruusila
Vildmarksdirektör

Ahti Putaala
Ledande expert på jakt